

Livability analysis of area 6 of Tehran metropolis with a future research approach

Farzaneh Sasanpour ¹✉ , Hojjat Mirzazadeh ², Ramin Mohammadi ³

1. (Corresponding Author) Department of Human Geography, Faculty of Geography, University of Kharazmi, Tehran, Iran
Email: sasanpour@khu.ac.ir

2. Department of Human Geography, Faculty of Geography, University of Kharazmi, Tehran, Iran
Email: hujatm@khu.ac.ir

3. Department of Human Geography, Faculty of Geography, University of Kharazmi, Tehran, Iran
Email: raminmohamadidamirchi@gmail.com

Article Info

Article type:
Research Article

Article History:

Received:
25 March 2024

Received in revised form:
3 June 2024

Accepted:
17 July 2024

Available online:
22 August 2024

ABSTRACT

The aim of the current research is to identify the factors affecting the future livability of the 6th district of Tehran metropolis and then analyze these factors to present different scenarios in the horizon of 1420. The current research is applied in terms of purpose and descriptive-analytical in terms of nature. The statistical population, the statistics and information related to the year 2015 of the study area, which was obtained from the Iranian Statistics Center and the Delphi method, are municipal experts, specialists and urban elites. To collect the required data, library and field methods have been used, and to analyze the data, various future research techniques, mutual effects analysis (structural analysis) and scenario writing have been used. In this regard, future research software such as Micmac has been used. In the first round, 60 factors, in the second round, 33 factors, and in the third round, 33 factors were analyzed as effective factors without change. Experts have identified 24 key factors and 9 effective drivers. The livability of area 6 is unfavorable in different dimensions and finally four different scenarios were analyzed. Among the 33 factors, 3 main factors were selected as the key factors affecting the future of livability, which have the least influence. These variables include employment, population density, reduction of commercial-administrative per capita, extra-regional role, reduction of residential per capita, presence of higher education users, extra-regional therapeutic uses and immigration.

Keywords:

Future Studies,
Livability,
Sustainability,
Scenario Planning,
6 district of Tehran

Cite this article: Sasanpour, F., Mirzazadeh, H., & Mohammadi, R. (2024). Livability analysis of area 6 of Tehran metropolis with a future research approach. *Geographical Urban Planning Research Quarterly*, 12 (2), 117-133.
<http://doi.org/10.22059/jurbangeo.2024.371730.1909>

© The Author(s).

Publisher: University of Tehran Press

Extended Abstract

Introduction

In the current conditions of the world, sustainable urban development and the formation of sustainable cities is one of the most important challenges for humanity in the 21st century, which is caused by the mismatch between the development of urban areas and the biological, social and economic needs of city residents. Half of the world's population lives in urban centers and the rapid growth of urbanization poses physical, social, economic and environmental challenges. Such as insecurity, unemployment, reduction of natural resources, pollution, inappropriate urban facilities and unbalanced distribution of urban services have followed and led to a drop in livability. Therefore, although cities are the best place and way of life, they are also the foundation and shaper of many basic challenges of citizens' lives, and in recent decades, they have lost their vitality and livability in many cases. The main goal of urban livability is satisfaction with living and the quality of the urban environment of communities, which level of satisfaction depends on the priority of citizens' needs.

Methodology

The current research is considered to be applied in terms of purpose and descriptive-analytical in terms of its nature and method. The statistical population of the research includes statistics and information related to the year 2015 of the study area, which was obtained from the Iranian Statistics Center, and includes municipal experts, specialists and urban elites. Library and field methods have been used to collect the data required for the research. In order to analyze the data and conduct the research, the Delphi method and various techniques of future research, analysis of mutual effects (structural analysis) and scenario writing have been applied to the future research of livability for the 6th district of Tehran. In this regard, future research software such as Micmac has been used.

Results and discussion

In the present research, to identify the most important indicators and variables affecting the future of the study area's livability, in the first step, after studying the literature and the background of the research, an effort was made to identify the variables. The result of which was the identification of 33 key factors influencing the livability of District 6 of Tehran metropolis. In the second stage, 25 experts were selected from among the university professors, the experts of the 6th district of Tehran. The output of this stage, according to the type and importance of the issue, was the identification of 60 key variables by the experts, which were speculated about the most important factors affecting the future viability of District 6 of Tehran metropolis. Among the 33 factors investigated in this research, 3 main factors were selected as the key factors affecting the future of livability in the 6th district of Tehran metropolis, which have the lowest level of influence. These variables include employment, population density, decrease in commercial-administrative per capita, extra-regional role, decrease in residential per capita, presence of higher education users, extra-regional medical uses and immigration. Finally, MicMac software provided the main and key driver for compiling and narrating the livability scenarios of District 6 of Tehran metropolis, which included employment and population density.

Conclusion

The most important variables and indicators influencing the realization of the livability of the 6th district of Tehran metropolis after studying and reviewing the documents and information and in the first stage 60 factors, in the second stage 33 factors and in the third stage without change 33 factors were analyzed by Mikmak software. Finally, based on the opinions and scores of experts, 24 key factors and 9 effective drivers have been identified. The future perspective of the studied area for 1420 was compiled based on the research findings in the form of 4 scenarios, namely the first scenario (green situation), the second scenario (good situation), the third scenario (poor situation) and the fourth scenario (critical situation). In

the first scenario for the future study of the viability of Tehran region 6 in the horizon of 1420, the driving forces will influence the key factors in the region in a balanced and rational manner, and sustainable urban development policies will continue. Among the features of the second scenario are: balance in physical plans, relative balance of economic policies, spending less on facilities and equipment, improving the quality of environmental health, balance in transportation, concentration of people with high education, vitality, concentration of specialists, relative health People, suitable employment, etc., which by adjusting and standardizing the existing per capita and removing disturbing or inconsistent uses with the urban environment, the region will be in a relatively favorable situation. Therefore, in the third scenario, the situation of the region will be weak in terms of livability. The fourth scenario shows a critical situation for the region, which will face various social, economic, environmental and physical crises.

Funding

There is no funding support.

Authors' Contribution

Authors contributed equally to the conceptualization and writing of the article. All of the authors approved the content of the manuscript and agreed on all aspects of the work declaration of competing interest none.

Conflict of Interest

Authors declared no conflict of interest.

Acknowledgments

We are grateful to all the scientific consultants of this paper.

تحلیل زیست‌پذیری منطقه ۶ کلان‌شهر تهران با رویکرد آینده‌پژوهی

فرزانه ساسان‌پور^۱ ، حجت میرزازاده^۲، رامین محمدی^۳

۱. نویسنده مسئول، گروه جغرافیای انسانی، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران. رایانمای: sasanpour@khu.ac.ir
۲. گروه جغرافیای انسانی، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران. رایانمای: hujjatm@khu.ac.ir
۳. گروه جغرافیای انسانی، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران. رایانمای: raminmohamadimirchi@gmail.com

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	هدف از پژوهش حاضر، شناسایی عوامل تأثیرگذار بر آینده زیست‌پذیری منطقه ۶ کلان‌شهر تهران و به دنبال آن تحلیل این عوامل برای ارائه سناریوهای مختلف در افق ۱۴۲۰ است. پژوهش حاضر به لحاظ هدف کاربردی و از منظر ماهیت توصیفی - تحلیلی محسوب می‌شود. جامعه آماری، آمار و اطلاعات مربوط به سال ۱۳۹۵ منطقه موردمطالعه که از مرکز آمار ایران کسب شده است و کارشناسان شهرداری و متخصصان و نخبگان شهری می‌باشد. برای جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز از روش کتابخانه‌ای و میدانی و برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از فنون متعدد آینده‌پژوهی، تحلیل اثرات متقابل (تحلیل ساختاری) و سناریونویسی و همچنین از نرم‌افزارهای آینده‌پژوهی نظریer Micmac استفاده شده است. مهم‌ترین متغیرها و شاخص‌های تأثیرگذار در تحقیق زیست‌پذیری، در راند اول ۶۰ عامل در راند دوم ۳۳ عامل و در راند سوم نیز بدون تغییر ۳۳ عامل به عنوان عوامل مؤثر مورد تحلیل قرار گرفتند که در نهایت بر اساس نظر و امتیاز خبرگان و کارشناسان، ۲۴ عامل کلیدی و ۹ پیشran مؤثر شناسایی شده‌اند. زیست‌پذیری منطقه ۶ در ابعاد مختلف در حد نامطلوب می‌باشد و در نهایت چهار سناریو مختلف مورد تحلیل قرار گرفتند. از میان ۳۳ عامل، ۳ عامل اصلی به عنوان عوامل کلیدی مؤثر بر آینده‌های زیست‌پذیری انتخاب شد که از کمترین میزان تأثیرگذاری و تأثیرپذیری برخوردارند. این متغیرها شامل اشتغال، تراکم جمعیت، کاهش سرانه‌های تجارتی - اداری، نقش فرا منطقه‌ای، کاهش سرانه‌های مسکونی، وجود کاربرهای آموزش عالی، کاربری‌های درمانی فرا منطقه‌ای و مهاجرت‌پذیری می‌باشند.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۱/۰۶	وازگان کلیدی:
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۰۳/۱۴	آینده‌پژوهی، پایداری، زیست پذیری، سناریونگاری، منطقه عرصه‌های.
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۴/۲۷	
تاریخ چاپ: ۱۴۰۳/۰۶/۰۱	

استناد: ساسان‌پور، فرزانه؛ میرزازاده، حجت و محمدی، رامین. (۱۴۰۳). تحلیل زیست‌پذیری منطقه ۶ کلان‌شهر تهران با رویکرد آینده‌پژوهی. *جغرافیای برنامه‌ریزی شهری*, ۱۲ (۲)، ۱۱۷-۱۳۳.

<http://doi.org/10.22059/jurbangeo.2024.371730.1909>

مقدمه

امروزه، فضای شهرها در اثر تغییرات گستردگی و شتابان در فرایند جمعیت‌پذیری و الگوی سکونت و افزایش بارگذاری‌های محیطی و اقتصادی در بسترها جغرافیایی مخاطره‌آمیز، به توجه بیشتری نیاز دارند (زیاری و دستیار، ۱۴۰۱: ۳۷). رشد روزافرون جمعیت در سطح شهرها مشکلاتی را در ابعاد مختلف برای شهرها از جمله نابرابری اقتصادی - اجتماعی، افزایش سکونتگاه‌های غیررسمی و تخریب محیط‌زیست را به همراه داشته است (Geng et al., 2019: 2). در شرایط فعلی جهان، توسعه پایدار شهری و شکل‌گیری شهرهای پایدار، یکی از مهم‌ترین چالش‌ها برای بشریت در قرن ۲۱ است؛ که این امر ناشی از ناهمخوانی بین توسعه نواحی شهری و نیازهای زیستی، اجتماعی و اقتصادی ساکنان شهرها است (موسوی و همکاران، ۱۴۰۲: ۵). در حال حاضر، ۵۴ درصد از جمعیت جهان در مناطق شهری زندگی می‌کنند و انتظار می‌رود تا سال ۲۰۵۰ این رقم تا ۶۰ درصد افزایش یابد (Asongu, 2020: 411). لذا، زندگی نیمی از جمعیت کره زمین در مراکز شهری و روند رشد شتابان شهرنشینی چالش‌های کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و زیستمحیطی همچون نامنی، بیکاری، کاهش منابع طبیعی، آводگی‌ها، تسهیلات شهری نامناسب (محلوجی و همکاران، ۱۴۰۱: ۱۱)، و توزیع نامتعادل خدمات شهری را به دنبال داشته و منجر به افت زیست‌پذیری^۱ است (Tolfo & Doucet, 2022: 4). از این‌رو، اگرچه شهرها مکان و شیوه برتر زندگی هستند، بستر و شکل‌دهنده بسیاری از چالش‌های اساسی زندگی شهروندان نیز بوده و در دهه‌های اخیر در بسیاری موارد سرزندگی و زیست‌پذیری خود را از دستداده‌اند (خزاعی‌نژاد و همکاران، ۱۴۰۰: ۱۴۴). به‌طوری‌که، مسائل شهر و شهروندی به مهم‌ترین مشکل تأثیرگذار بر ابعاد کمی و کیفی زندگی انسان تبدیل شده است (Bettencourt, 2020: 118). بنابراین، بی‌برنامگی و عدم مدیریت صحیح و ظهور مشکلات اجتماعی، اقتصادی و زیستمحیطی در شهرهای امروزی منجر به کاهش استانداردهای زندگی و به‌تبع آن کاهش پایداری و افت زیست‌پذیری شهرها شده است (صفاری عیسی‌لو و نظمفر، ۱۴۰۲: ۶۲۲۰). به همین منظور محققان و دانش‌پژوهان امر برای مقابله با مشکلات عدیده شهرها مفاهیمی چون کیفیت زندگی شهری، پایداری شهری و زیست‌پذیری شهری را مطرح کرده‌اند (Thompson & Milter, 2022). چنانچه زیست‌پذیری در بیشتر کشورهای توسعه‌یافته به عنوان یک اصل راهنمای در چارچوب گفتمان پایداری در سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی شهری گسترش پیداکرده است (هاشمی و همکاران، ۱۴۰۲: ۲). با توجه به اصول اساسی در نظر گرفته شده برای مفهوم شهر زیست‌پذیر از جمله؛ برابری، عدالت، امنیت، مشارکت، تفرج... به دنبال دستیابی به سلامت اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و روانی همه ساکنان در یک سیستم شهری است (پیوسته‌گر و مرادی، ۱۴۰۱: ۱۰۳). که توجه به این معیارها در طراحی و برنامه‌ریزی شهرها می‌تواند محیطی بهتر و با کیفیت بالاتر را برای زندگی و فعالیت شهروندان فراهم آورد (عادلی و حمزه‌ای، ۱۴۰۲: ۱۶). واژه زیست‌پذیری را اداره ملی هنر آمریکا در سال ۱۹۷۰ برای اولین بار و به منظور دستیابی به ایده‌های برنامه‌ریزی شهری مدنظر قرار داد (سلیمانی و همکاران، ۱۳۹۵: ۲۸-۳۰). بعدها، توسط مراکز و سازمان‌های تحقیقاتی دیگر نظیر سازمان حفاظت محیطی^۲، که مطالعات گستردگاهی در خصوص زیست‌پذیری‌ترین شهرهای آمریکا انجام داده است، به کار گرفته شد. در اروپا مطالعات مرتبط با ارائه تعریف در خصوص شهر زیست‌پذیر حداقل به سال ۱۹۷۵ باز می‌گردد (پیری و همکاران، ۱۴۰۰: ۵۶). در این راستا، مفهوم زیست‌پذیری به عنوان رویکردی از توسعه پایدار در سال ۱۹۸۰ و به دنبال ایجاد مناطق حاشیه‌ای مطرح شده، و از سال ۱۹۸۷ با کتابی که توسط سوزان و هنری لنارد^۳ تحت عنوان "شهرهای زیست‌پذیر" به نگارش درآمد، وارد ادبیات شهرسازی شده است (ساسان‌پور و

1. livability

2. Environmental Protection Organization

3. Souzan & Lenard

همکاران، ۱۳۹۷: ۶). مطالعات متعددی در ارتباط با زیست پذیری در جهان و ایران انجام شده است که هر کدام به بعد یا ابعاد آن در مقیاس‌های مختلف پرداخته‌اند. از جمله تحقیقات خارجی که در این زمینه انجام شده عبارت‌اند از: مارتینز و همکاران (۲۰۱۹) اشاره کرده‌اند که پایداری اجتماعی شهری با زیست پذیری شهری رابطه‌ای مشبّت داشته در حالی که با آلوگی شهری رابطه‌ای منفی دارد. خیائو و همکاران (۲۰۲۲)^۱ اشاره کرده‌اند که نرخ شهرنشینی، نرخ رشد طبیعی جمعیت و تراکم جمعیت نقش منفی و از سوی دیگر، سرانه درآمد مالی محلی، سرانه منطقه سبز و نرخ رشد تولید ناخالص داخلی نقش مشبّت در زیست پذیری شهری دارند. در پژوهش‌های داخل کشور: علوی و همکاران (۱۴۰۰) در تحقیقی با عنوان سنجش و رتبه‌بندی میزان زیست پذیری محلات شهری منطقه ۶ شهر تهران، به این نتیجه رسیده‌اند که شاخص‌های آموزش، بهداشت و حمل و نقل بیشترین و شاخص‌های کیفیت بصری، مسکن و آلوگی کمترین اهمیت و تأثیر را در زیست پذیری منطقه ۶ دارند. وحیدی فر و همکاران (۱۴۰۱) در پژوهش ارائه مدلی برای تبیین عوامل مؤثر در دستیابی به شهر زیست‌پذیر در منطقه ۱۰ تهران، اشاره کرده‌اند که چهار عامل اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و محیطی نقش مهمی در دستیابی به شهر زیست‌پذیر ایفا می‌کنند و عامل اقتصادی در بین سایر عوامل مهم‌ترین عامل است. خائزی نژاد (۱۴۰۲) بر اساس بررسی‌های خود در بخش مرکزی شهر بجنورد، متغیرهای امکانات حمل و نقل، دسترسی مطلوب، نشانه‌ها و نمادهای تاریخی، درآمد مکافی ساکنان، حفظ نشانه‌ها و نمادهای تاریخی، مدیریت بافت‌های فرسوده و تنوع فرصت‌های شغلی دارای بیشترین تأثیرگذاری و کمترین وابستگی در زیست پذیری هستند. با نگاهی به ادبیات تحقیق در می‌باییم آنچه بیشتر مورد توجه محققان قرار گرفته بحث زیست پذیری در مباحث شهری، تبیین و شناسایی شاخص‌های زیست‌پذیر و ارزیابی تأثیر آن‌ها بوده است. در ارتباط با پژوهش حاضر باید گفت که این پژوهش با بهره‌گیری از نکات مهم و مشبّت پژوهش‌های دیگر و به کارگیری ابعاد کالبدی، زیست‌محیطی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و استفاده از روش‌های دلفی و نرم‌افزار میک مک کاری جدید در منطقه ۶ تهران محسوب می‌شود. بنابراین، با توجه به مطالب پیش‌گفته پژوهش حاضر در پی پاسخ به این سؤال است که آینده‌های پیش روی زیست پذیری منطقه ۶ کلان شهر تهران کدام‌اند؟

مبانی نظری

نظریه زیست پذیری برای اولین بار بر مبنای بررسی آبراهام مازلو (۱۹۴۵) درباره نیازهای انسانی شکل گرفت. بر اساس هرم مازلو، انسان‌ها در درجه اول برای رفع احتیاجات پایه‌ای خود و پس از آن برای رفع نیازهای لایه بالاتر تلاش می‌کنند (کرکه‌آبادی و بهروزی، ۱۴۰۱: ۲۱۸). زیست پذیری یکی از مهم‌ترین ایده‌های برنامه‌ریزی شهری است و برنامه‌ریزان و سیاست‌گذاران به زیست پذیری به عنوان اصل راهنمای برای سرمایه‌گذاری و تصمیم‌گیری استناد می‌نمایند (محلوچی و همکاران، ۱۴۰۰: ۹). که به محیط فیزیکی، اجتماعی و اقتصادی شهر شکل می‌دهد. اولین مفهوم زیست پذیری تحت عنوان " خیابان‌های زیست‌پذیر " توسط دانلد اپلیاردد سال ۱۹۸۱ ارائه شد (خضرلو و عابدینی، ۱۴۰۱: ۱۳). وی به اتفاق آن جیکوبز^۲، زیست پذیری را به این معنی که یک شهر باید مکانی باشد که هر شخص بتواند در آن از راحتی نسبی برخوردار باشد تعریف می‌کند (Zhang et al., 2018). در تعریف لnard^۳ شهرهای زیست‌پذیر مکان‌هایی برای زندگی اجتماعی، ارتباط و گفت‌و‌گو هستند (عادلی و حمزه‌ای، ۱۴۰۲: ۱۷). بنابراین در کل زیست پذیری را می‌توان زیرمجموعه‌ای

1. Martínez-Bravo

2. Xiao et al

3. Donald Sidney Appleyard

4. Ann Jacobs

5. Leonard. J.Duhl

از توسعه پایدار دانست که اثرات آن به طور مستقیم بر جامعه تأثیر می‌گذارد (ثاقبی و همکاران، ۱۴۰۱: ۳۳۹). از جمله این اثرات شامل توسعه اقتصاد محلی، کیفیت محیط‌زیست، حقوق افراد، قیمت‌گذاری، امکان تحرک برای عابرین پیاده، امنیت و سلامت عمومی و انسجام اجتماعی هستند که عمدها تحت تأثیرات اجتماعی می‌باشند (زیاری و همکاران، ۱۴۰۰: ۳۶).

اواسس^۱ یک روی سکه زیست پذیری را پایداری زیست‌محیطی و روی دیگر آن را ابزار معیشت می‌داند (پیری و همکاران، ۱۴۰۰: ۱۸). داگلاس^۲ و همکارانش، مفهوم شهر زیست‌پذیر را شهر انسان‌محور تعبیر می‌کنند که در آن بر سلامتی، شادکامی، کامیابی انسان‌ها به وسیله شرایط محیط طبیعی و انسانی برنامه‌ریزی می‌شود (برزگر و همکاران، ۱۳۹۸: ۱۳۹). این شهرها به خلق معماری، منظر خیابان و طراحی فضای عمومی توجه دارند و متعهد به کاهش ترافیک و حل مسائل اینمی، آلودگی و سروصدای با به کارگیری مجموعه‌ای از مکانیزم‌ها هستند (مهرکش و صابری، ۱۴۰۱: ۳). انجمن معماران ایالت متحده آمریکا ده معیار برای برنامه‌ریزی و طراحی مناطق واحدهای همسایگی زیست‌پذیر شناسایی کرده است که عبارت‌اند از: "طراحی در مقیاس انسانی، قدرت انتخاب، تشویق به توسعه ترکیبی، حفظ مراکز شهر، حمل و نقل متنوع، ایجاد فضاهای عمومی پویا و سرزنش، ایجاد هویت محله‌ای، حفاظت از منابع محیطی، حفاظت از چشم‌اندازها و طراحی مناسب" (دارابی، ۱۳۹۶: ۲۹). بررسی تعاریف ارائه شده در زمینه زیست‌پذیری نشان می‌دهد که این مفهوم با برخی مفاهیم و رویکردها همچون پایداری، روزتا شهری،^۳ کیفیت زندگی،^۴ رشد هوشمند^۵ و نوشهر گرایی^۶ همپوشانی دارد (قبیری و همکاران، ۱۳۹۵: ۱۳۳). ایوانز^۷ در کتاب شهرهای زیست‌پذیر می‌گوید: زیست‌پذیری سکه دو رو است روی اول آن معیشت و روی دوم آن پایداری بوم‌شناختی است (Evans, 2002: 13-15).

به نظر می‌رسد زیست‌پذیری بیشتر ملموس است، و از این‌رو بیش‌تر دست‌یافتنی است. لذا زیست‌پذیری به معنای دستیابی به قابلیت زندگی است و معنای اصلی آن دستیابی به کیفیت برنامه‌ریزی شهری خوب یا مکان پایدار است (پیوسته‌گر و مرادی، ۱۴۰۱: ۱۰۵)، (علوی و همکاران، ۱۴۰۰: ۵۴). از دهه ۱۹۷۰ به بعد رویکردهای برنامه‌ریزی، بیشتر به سمت بازنگری، نسبی‌گرایی و انعطاف‌پذیری گرایش پیدا کرده که به طور عمده به صورت برنامه‌ریزی راهبردی گسترش‌یافته و رویکردهای جدیدی برای شناخت آینده پدیدار شده است (خاتون‌آبادی و دیگران، ۱۳۹۴: ۸۴). افزون بر تحلیل علمی،^۸ یکی دیگر از گرایش‌های عمده در اندیشه آینده‌نگر، مطالعات آینده^۹ یا آینده‌پژوهی است (ساسان پور و همکاران، ۱۳۹۷: ۵۹). آینده‌پژوهی، تفکرات فلسفی و روش‌های علمی و مدل‌های مختلف بررسی و مطالعه آینده را مطرح و با استفاده از آن‌ها، آینده‌های بدیل و احتمالی را ترسیم می‌نماید (انتصاری و همکاران، ۱۴۰۱: ۲۰۲). روش تحلیل اثرات متقاطع، یکی از پراستفاده‌ترین این روش‌ها است (ابدالی و همکاران، ۱۴۰۱: ۷-۶). این روش تحلیلی، روشی برای تحلیل گمان رخداد یک سوژه، در یک کلکسیون مورد پیش‌بینی است (Von Briel et al., 2021: 17).

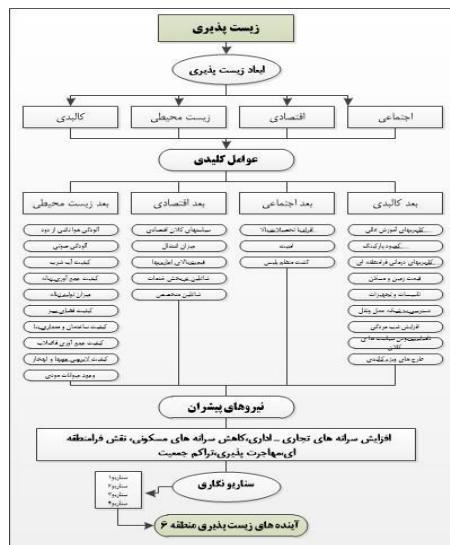
توسعه دیدگاه‌های آینده‌های بدیل نیازمند مفاهیم و ابزارهای جدید برای پیش‌بینی و تحقق جهان مطلوب است که روش برنامه‌ریزی سنتاریو، شناخته‌شده‌ترین و رایج‌ترین روش برای پیش‌بینی آینده است (Bennett et al., 2018: 1).

نقش و کارکرد مهم سنتاریو نگاری توسعه نگرش‌ها و بهبود سازوکار تصمیم‌گیری است.

-
1. Peter Evans
 2. Douglas
 3. Iban Village
 4. Quality of Life
 5. Smart Growth
 6. New Urbanism
 7. Evans
 8. Ecological Sustainability
 9. Sustainable locations
1 . Science Fiction	0
1 . Futurology	1

روش پژوهش

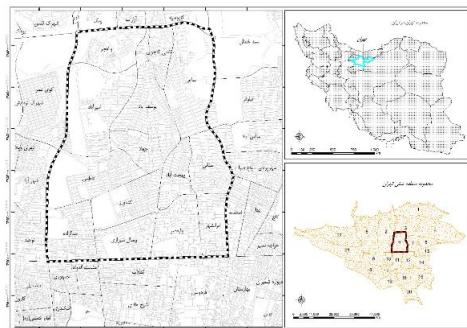
پژوهش حاضر به لحاظ هدف کاربردی و از منظر ماهیت و روش توصیفی - تحلیلی محسوب می‌شود. جامعه آماری پژوهش شامل آمار و اطلاعات مربوط به سال ۱۳۹۵ منطقه موردمطالعه که از مرکز آمار ایران کسب شده است و کارشناسان شهرداری و متخصصان و نخبگان شهری می‌باشد. برای جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز تحقیق از روش کتابخانه‌ای و میدانی استفاده شده است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها و انجام پژوهش از روش دلفی و فنون متعدد آینده‌پژوهی، تحلیل اثرات متقابل (تحلیل ساختاری) و سناریونویسی به آینده‌پژوهی زیست پذیری برای منطقه ۶ تهران پرداخته شده است. در این راستا از نرم‌افزارهای آینده‌پژوهی نظری Micmac استفاده شده است.

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش

محدوده مورد مطالعه

منطقه ۶ شهر تهران با توجه به اهمیت بالایی که دارد به عنوان پایتخت تهران ملقب گردیده است. منطقه شش به طور تقریبی در مرکزیت جغرافیایی شهر تهران قرار گرفته و از سوی دیگر به لحاظ موقعیت و هم جواری با مرکز نقل قدیمی یعنی ناحیه بازار، میدان ارگ و توپخانه، تحت تأثیر اقداماتی که پهلوی اول در خصوص شهر تهران انجام داد و با انتقال و حرکت تدریجی موقعیت مرکزی شهر تهران به سمت شمال و شمال غربی از دهه چهل مرکزیت فضایی، فعالیتی پیدا نمود (شهرداری منطقه ۶ تهران، ۱۴۰۲). این منطقه با جمعیتی بالغ بر ۲۵۱۳۸۴ نفر و وسعت ۲۱۳۷,۹ هکتار (سرشماری عمومی نفوس و مسکن، ۱۳۹۵) از سمت شمال به بزرگراه همت در مرز شرقی توسط بزرگراه مدرس، از سمت جنوب به محور انقلاب - آزادی و از سمت غرب به بزرگراه شهید چمران و خیابان توحید محدود شده است. منطقه شش در وضع موجود با تراکم ناخالص جمعیتی ۱۰۸ نفر در هکتار و با سطحی معادل ۳ درصد مساحت شهر تهران، به عنوان یکی از مهم‌ترین مناطق شهر تهران جایگاهی مهم در تحولات شهری تهران دارد.

شکل ۲. موقعیت محدوده پژوهش

یافته‌ها

شناسایی عوامل کلیدی تأثیرگذار بر آینده‌های زیست پذیری منطقه ۶ کلان شهر تهران عوامل کلیدی، عواملی هستند که بر موقوفیت و یا ناکامی تصمیم اصلی/پرسش کانونی، تأثیر می‌گذارند. این عوامل فقط شامل نقاط قوت نمی‌شود، بلکه می‌تواند نقاط ضعف و مشکلات یک منطقه را نیز در برداشته باشد. در این راستا، یکی از رایج‌ترین روش‌ها برای جمع‌آوری نظرات کارشناسان، روش دلفی است. که حاصل آن شناسایی ۳۳ عامل کلیدی تأثیرگذار بر زیست پذیری منطقه ۶ کلان شهر تهران بود. در مرحله دوم با استفاده از پرسشنامه، از کارشناسان خواسته شد که مهم‌ترین عوامل کلیدی تأثیرگذار بر زیست پذیری تا ۱۳ سال آینده را مشخص و به عوامل شناخته شده قبلی اضافه کنند. خروجی این مرحله با توجه به نوع و اهمیت موضوع، مشخص شدن ۶۰ متغیر کلیدی توسط خبرگان بود که در خصوص مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر آینده زیست پذیری منطقه ۶ کلان شهر تهران، گمانهزنی شده بود.

مشخص کردن نیروهای پیشران و طبقه‌بندی نیروها

از میان ۶۰ عامل کلیدی شناخته شده، پس از پایش (ترکیب همپوشانی‌ها، حذف موارد بی‌ارتباط، و مبهم و انجام اصلاحات لازم) ۳۳ متغیر تأثیرگذار بر آینده زیست پذیری منطقه استخراج شد (جدول ۱).

جدول ۱. متغیرهای تأثیرگذار بر آینده زیست پذیری منطقه ۶

ردیف	عنوان شاخص	ردیف	عنوان شاخص	ردیف	عنوان شاخص
۱	کاهش سرانه‌های مسکونی	۱۸	میزان استغال	۲/۶۴	۲/۳۲
۲	افزایش سرانه‌های تجاری-اداری	۱۹	تراکم جمعیت	۴/۰۸	۳/۵۶
۳	وجود کاربری‌های آموزش عالی	۲۰	قیمت بالای اجاره‌ها	۳/۸۴	۴/۳۶
۴	کمبود پارکینگ	۲۱	شاغلین در بخش خدمات	۴/۲۴	۳/۲۸
۵	نقش فرا منطقه‌ای	۲۲	بالای شاغلین متخصص	۴/۳۲	۳/۶۸
۶	وجود کاربری‌های درمانی فرا منطقه‌ای	۲۳	آلودگی هوا ناشی از دود	۴/۰۸	۴/۴
۷	قیمت زمین و مسکن	۲۴	آلودگی صوتی ناشی از حمل و نقل	۴/۵۶	۴/۲
۸	آلودگی هوا ناشی از دود	۲۵	کیفیت آب شرب	۳/۳۲	۳/۳۲
۹	آلودگی صوتی ناشی از حمل و نقل	۲۶	کیفیت جمع‌آوری زباله	۳/۹۶	۳/۵۶
۱۰	افزایش شب مردمی	۲۷	میزان تولید زباله	۳/۶۴	۳/۹۶
۱۱	نامناسب بودن سیاست‌ها و طرح‌های کلان	۲۸	کیفیت ساختمان‌ها و معماری بنایها	۳	۳/۳۶
۱۲	وجود طرح‌های ویژه کالبدی	۲۹	کیفیت بهداشت محیط	۳/۰۸	۳/۵۲
۱۳	افراد با تحصیلات بالا	۳۰	کیفیت فضای سبز	۴/۰۸	۳/۲۸
۱۴	میزان مهاجرت‌پذیری	۳۱	کیفیت جمع‌آوری فاضلاب	۳/۳۲	۳/۳۶
۱۵	امنیت	۳۲	کیفیت لاپروبی جوی‌ها و انهرار	۳/۴۸	۳/۴۴
۱۶	گشت منظم پلیس	۳۳	وجود حیوانات موزدی	۳/۳۲	۳/۴
۱۷	سیاست‌های کلان اقتصادی	۳/۲۸			

بعد از آنکه عوامل کلیدی به روش دلفی مشخص شدند، در سومین مرحله اقدام به شناسایی نیروهای پیشran می‌نماییم. به عبارت دیگر، عناصری که باعث حرکت و تغییر در طرح اصلی سنتاریوها شده و سرانجام داستانها را مشخص می‌کنند. در این پژوهش، این نیروهای پیشran در قالب بعدهای ۱) کالبدی ۲) اقتصادی ۳) اجتماعی ۴) زیست محیطی مشخص شده‌اند.

جدول ۲. طبقه‌بندی نیروهای پیشran شناسایی شده مؤثر بر آینده زیست پذیری منطقه ۶ کلان شهر تهران

ردیف	بعد	نیروهای پیشran
۱	کالبدی	کاهش سرانه‌های مسکونی، افزایش سرانه‌های تجاري، اداري، وجود کاربری‌های آموزش عالي، کمبود پارکينگ، نقش فرا منطقه‌اي، وجود کاربری‌های درمانی فرا منطقه‌اي، قيمت زمين و مسكن، وجود تاسيسات و تجهيزات مناسب، دسترسی به شبکه حمل و نقل همگانی، افزایش شب مردگی، نامناسب بودن سياستها و طرح‌های کلان، وجود طرح‌های ويژه کالبدی
۲	اجتماعي	افراد با تحصيلات بالا، ميزان مهاجرت پذيری، امنيت، گشت نظم پليس
۳	اقتصادي	سياست‌های کلان اقتصادي، ميزان اشتغال، تراكم جمعيت، قيمت بالاي اجاره‌ها، شاغلين در بخش خدمات، شاغلين متخصص
۴	زیست محیطی	آلدگی هوا ناشی از دود، آلدگی صوتی ناشی از حمل و نقل، كيفيت آب شرب، كيفيت جمع آوري زباله، ميزان توليد زباله، كيفيت ساختمان‌ها و معماری بناها، كيفيت بهداشت محيط، كيفيت فضای سبز، كيفيت جمع آوري فاضلاب، كيفيت لا يربوي جوي‌ها و انهار، وجود حيوانات موذی

ماتريس تأثيرات مستقيمه

تحليل أوليه داده‌های ماتريس و تأثيرات متقاطع نشان‌دهنده آن است که با توجه به ابعاد ماتريس، درمجموع ۱۰۸۹ گزينه برای ماتريس وجود دارد که از اين تعداد ۶۸۳ رابطه صفر بود، يعني عوامل بر همديگر تأثير نداشته يا از همديگر تأثير نپذيرفته‌اند. از طرف ديگر ۱۳۱ خانه يك، ۱۳۶ خانه دو، و ۱۳۹ خانه سه می‌باشد که درمجموع ۴۰۶ خانه بين يك تا سه می‌باشند. درجه پرشدگی ۳۷/۲۸ درصد است که نشان از تأثير عوامل انتخاب شده بر همديگر است. لازم به ذكر است که محاسبات و اعداد بر اساس معادلات رياضي توسط نرم‌افزار محاسبه می‌شود و بيشتر جهت مقاييسه عوامل به صورت نسبی می‌باشد.

جدول ۳. ماتريس تأثيرات مستقيمه عوامل مؤثر بر آينده‌های زیست پذيری منطقه ۶

ردیف	متغير	میزان تأثیرگذاري	میزان تأثیرپذيری
۱	میزان کاهش سرانه‌های مسکونی	۶۲	۳۴
۲	میزان افزایش سرانه‌های تجاري - اداري	۵۷	۳۳
۳	میزان وجود کاربری‌های آموزش عالي	۴۸	۴۲
۴	میزان کمبود پارکينگ	۱۱	۳۳
۵	میزان نقش فرا منطقه‌اي	۵۳	۴۶
۶	میزان کاربری‌های درمانی فرا منطقه‌اي	۴۴	۴۳
۷	میزان قيمت زمين و مسكن	۱۷	۴۶
۸	تأسيسات و تجهيزات	۲۵	۱۷
۹	حمل و نقل همگانی	۲۳	۲۳
۱۰	میزان افزایش شب مردگی	۹	۱۹
۱۱	میزان نامناسب بودن سياستها و طرح‌های کلان	۱۹	۱۱
۱۲	وجود طرح‌های ويژه کالبدی	۴۰	۱۵
۱۳	میزان افراد با تحصيلات بالا	۲۱	۲۷
۱۴	مهاجرت پذيری	۴۱	۲۹
۱۵	ميزان امنيت	۲۱	۱۹

۸	۹	۶	میزان گشت منظم پلیس
۱۶	۳۹	۱۷	سیاست‌های کلان اقتصادی
۴۹	۵۰	۱۸	میزان اشتغال
۴۵	۵۶	۱۹	میزان تراکم جمعیت
۳۶	۱۲	۲۰	میزان قیمت بالای اجاره‌ها
۲۴	۹	۲۱	میزان شاغلین در بخش خدمات
۳۲	۲۱	۲۲	میزان شاغلین متخصص
۲۲	۱۶	۲۳	آلودگی هوا ناشی از دود
۳۱	۷	۲۴	میزان آلودگی صوتی
۱۵	۱	۲۵	میزان کیفیت آب شرب
۱۳	۶	۲۶	میزان کیفیت جمع‌آوری زباله
۱۷	۱۱	۲۷	میزان تولید زباله
۱۰	۱۲	۲۸	میزان کیفیت ساختمان‌ها و معماری بناها
۲۰	۲۴	۲۹	میزان کیفیت بهداشت محیط
۱۳	۱۲	۳۰	میزان کیفیت فضای سبز
۱۰	۲۱	۳۱	میزان کیفیت جمع‌آوری فاضلاب
۸	۴	۳۲	میزان لا布روبی انهرار
۱۴	۹	۳۳	میزان حیوانات موزدی

ارزیابی تأثیرگذاری و تأثیرپذیری مستقیم متغیرها

در این بخش برای تحلیل تأثیرات مستقیم متغیرها هر کدام از روابط متغیرها توسط نرم‌افزار Micmac سنجیده شده است. بدین ترتیب که ابتدا با توجه به جدول زیر میزان و درجه تأثیرات مستقیم متغیرها بر همدیگر به دست آمده و همچنین به دلیل اینکه شیوه توزیع و پراکنش متغیرهای مؤثر بر زیست پذیری در صفحه پراکندگی، حاکی از ناپایداری سیستم است لذا پنج دسته متغیر (متغیرهای تأثیرگذار، متغیرهای دو وجهی، متغیرهای تنظیمی، متغیرهای تأثیرپذیر و متغیرهای مستقل) قابل شناسایی هستند که به تفصیل در این بخش تشریح شده‌اند.

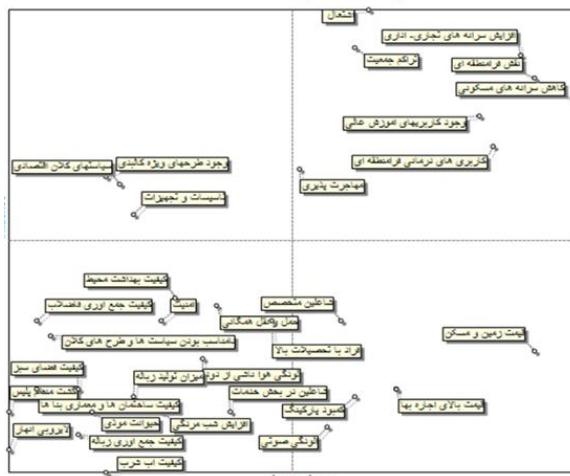
جدول ۴. عوامل کلیدی بر اساس تأثیر مستقیم بر زیست پذیری منطقه ۶ کلان شهر تهران

ردیف	متغیر	میزان تأثیرگذاری	میزان تأثیرپذیری
۱	کاهش سرانه مسکونی میزان	۷۴	۳
۲	میزان افزایش سرانه‌های تجاري - اداري	۶۶	۳
۳	کاربری‌های آموزش عالی میزان	۳۱	۶
۴	کمبود پارکینگ میزان	۰	۵
۵	نقش فرا منطقه‌ای میزان	۰	۵
۶	وجود کاربری‌های درمانی میزان	۰	۵
۷	قیمت زمین و مسکن میزان	۰	۵
۸	تأسیسات و تجهیزات شهری کیفیت	۰	۴
۹	دسترسی به شبکه حمل و نقل میزان	۰	۶
۱۰	شب مردمگی	۰	۶
۱۱	سیاست‌ها و طرح‌های کلان	۰	۶
۱۲	طرح‌های ویژه کالبدی	۰	۶
۱۳	افراد با تحصیلات بالا میزان	۰	۶
۱۴	مهاجرت‌پذیری	۰	۷
۱۵	امنیت	۰	۵
۱۶	گشت منظم پلیس	۰	۵

۶	.	سیاست‌های کلان اقتصادی	۱۷
۵	.	اشتغال ساکنان	۱۸
۴	.	تراکم جمعیت	۱۹
۷	.	قیمت بالای اجاره‌ها	۲۰
۳	.	شاغلین در بخش خدمات	۲۱
۴	.	شاغلین متخصص	۲۲
۴	.	آلودگی ناشی از دود	۲۳
۴	.	آلودگی صوتی	۲۴
۷	.	آب شرب	۲۵
۲	.	جمع‌آوری زباله	۲۶
۵	.	میزان تولید زباله	۲۷
۶	.	کیفت ساختمان و معماری بنا	۲۸
۷	.	کیفیت بهداشت محیط	۲۹
۶	.	کیفیت فضای سبز	۳۰
۶	.	کیفیت جمع‌آوری فاضلاب	۳۱
۴	.	لایروبی جوی	۳۲
۶	.	حیوانات موذی	۳۳

شناسایی متغیرهای تعیین‌کننده آینده‌های زیست پذیری منطقه ۶ کلان شهر تهران

همان‌طور که در (شکل ۳) مشاهده می‌شود، عناصر بالای قطر اصلی عناصری هستند که میزان تأثیرگذاری آن‌ها بیشتر از تأثیرپذیری آن‌هاست، اما همه عناصر بالای قطر اصلی از درجه اهمیت بالایی برخوردار نیستند، عواملی که در نواحی اول (ورودی یا کلیدی)، دوم (حد واسطه) قرار می‌گیرند، دارای درجه اهمیت بالا و قدرت تعیین‌کنندگی هستند. زیرا عوامل ناحیه اول به عنوان عوامل کلیدی و تنظیم‌کننده رفتار سیستم در درازمدت می‌باشند. همچنین عوامل ناحیه دوم که در بالای قطر اصلی قرار دارند، به این جهت که میزان خالص تأثیرگذاری آن‌ها مثبت و نسبت بالا می‌باشد و همچنین توانایی بالایی در به هم زدن پایداری سیستم دارند، از جمله عوامل تعیین‌کننده رفتار سیستم و به تعییت از هدف تحلیل سیستم عوامل تعیین‌کننده می‌باشند. بنابراین این عوامل نیز به عنوان عوامل تعیین‌کننده زیست پذیری منطقه ۶ کلان شهر تهران در نظر گرفته می‌شود. آنچه از وضعیت نقشه پراکنده‌گار در زیست پذیری این منطقه می‌توان دریافت نمود، تقریباً ناپایداری سیستم است که حالت بینایی از تأثیرگذاری و تأثیرپذیری عوامل را نشان می‌دهد.

شکل ۳. ارتباط مستقیم میان متغیرها (تأثیرات ضعیف تا قوی)

ارزیابی تأثیرگذاری و تأثیرپذیری غیرمستقیم متغیر

در ماتریس تأثیرات غیرمستقیم، هر یک از شاخص‌ها توسط نرم‌افزار به توان هایو ۲، ۳، ۴، ۵... رسیده و بر این اساس، تأثیرات غیرمستقیم شاخص‌ها سنجیده می‌شود. و در این ماتریس پراکندگی شاخص‌ها و همچنین میزان تأثیرگذاری و تأثیرپذیری شاخص‌ها نسبت به ماتریس مستقیم تفاوتی نکرده است.

جدول ۵. میزان تأثیر غیرمستقیم متغیرها بر یکدیگر

ردیف	متغیر	میزان تأثیرگذاری غیرمستقیم	میزان تأثیرپذیری غیرمستقیم
۱	کاهش سرانه‌های مسکونی	۴۰۵۹۷	۴۲۱۸۸
۲	افزایش سرانه‌های تجاری- اداری	۳۴۹۵۲	۴۳۷۶۱
۳	وجود کاربری‌های آموزش عالی	۳۳۰۴۳	۳۸۷۹۴
۴	کمبود پارکینگ	۲۸۹۲۱	۹۲۷۳
۵	نقش فرا منطقه‌ای	۳۶۹۲۲	۴۲۵۵۱
۶	کاربری‌های درمانی فرا منطقه‌ای	۳۳۱۱۹	۳۴۴۸۲
۷	قیمت زمین و مسکن	۳۹۷۵۱	۱۴۸۶۰
۸	تأسیسات و تجهیزات	۱۷۰۴۱	۲۹۴۰۴
۹	حمل و نقل همگانی	۲۴۷۸۷	۱۹۶۶۲
۱۰	افزایش شب مردمگی	۱۹۱۰۴	۸۵۷۷
۱۱	نامناسب بودن سیاست‌ها و طرح‌های کلان	۱۱۵۴۳	۱۸۹۸۵
۱۲	وجود طرح‌های ویژه کالبدی	۱۵۶۱۶	۳۲۱۷۰
۱۳	افراد با تحصیلات بالا	۲۶۵۵۴	۲۴۴۱۴
۱۴	مهاجرت‌پذیری	۲۵۹۸۳	۴۰۸۲۲
۱۵	امنیت	۱۷۵۲۳	۲۵۵۰۰
۱۶	گشت منظم پلیس	۶۵۶۸	۱۲۰۱۲
۱۷	سیاست‌های کلان اقتصادی	۱۵۸۳۷	۳۶۶۰۸
۱۸	اشغال	۲۷۸۹۰	۴۶۶۴۲
۱۹	تراکم جمعیت	۲۹۰۵۵	۵۰۵۶۳
۲۰	قیمت بالای اجاره‌ها	۳۴۰۰۵	۷۶۰۲
۲۱	شاغلین در بخش خدمات	۲۲۶۸۶	۸۷۹۷
۲۲	شاغلین متخصص	۲۸۰۱۴	۲۲۳۴۱
۲۳	آلودگی هوا ناشی از دود	۲۰۷۷۱	۹۹۳۹
۲۴	آلودگی صوتی	۲۹۳۷۵	۹۱۹۷
۲۵	کیفیت آب شرب	۱۲۲۰۶	۱۰۰۱
۲۶	کیفیت جمع‌آوری زباله	۱۲۸۶۱	۴۵۱۷
۲۷	میزان تولید زباله	۱۷۰۰۷	۸۵۷۸
۲۸	کیفیت ساختمان‌ها و معماری بنایها	۹۷۷۲	۱۴۳۸۳
۲۹	کیفیت پهداشت محیط	۱۵۶۰۴	۲۳۴۶۷
۳۰	کیفیت فضای سبز	۱۰۵۹۵	۱۲۷۳۶
۳	کیفیت جمع‌آوری فاضلاب	۹۵۲۴	۱۷۱۰۰
۳۲	لایروبی انهر	۵۲۰۲	۳۴۳۰
۳۳	حیوانات موذی	۷۲۰۷	۵۶۷۹

تدوین سناریو

در تدوین راهبرد پایدار، سناریوها و برنامه‌ریزی سناریو نقش بسیار کلیدی ایفا می‌کند. در نظر گرفتن چشم‌اندازهای

مختلف برای آینده (که هر کدام از آن‌ها یک سناریو نامیده می‌شود)، یکی از راههایی هست که می‌توان در مقابل پدیده عدم اطمینان از آن استفاده کرد.

سناریو اول (وضعیت سبز)

در نخستین سناریو در افق ۱۴۲۰، نیروهای پیشران به صورت متعادل و منطقی بر عوامل کلیدی در سطح منطقه تأثیر می‌گذارند و سیاست‌های توسعه پایدار شهری ادامه خواهند یافت. این منطقه در ۱۴۲۰ به صورت متعادل و همگام با ظرفیت‌های اجتماعی، اقتصادی، زیست‌محیطی و کالبدی خود شروع به استانداردسازی کرده است. رسانه‌های تجاری و اداری و مسکونی باعث تعادل در رشد ناهمگن منطقه و تعادل بخشی فضای کالبدی پهنه‌ها از طریق تعادل و تناسب کاربری‌ها و رفع کمبودها با سرانه پایین، علی‌الخصوص در ناحیه یک و پنج که درصد بالایی از کاربری‌ها تجاری به آن‌ها اختصاص دارد، شده‌اند. با متعادل‌سازی تراکم جمعیت، افزایش کارایی خدمات عمومی، کاهش هزینه‌های ایجاد تأسیسات زیربنایی، افزایش سرانه زمین، کاهش انحرافات اجتماعی (ناحیه‌های یک و پنج) که کاربری تجاری دارند و کاهش قیمت اجاره‌بها اتفاق افتاد است. در نهایت منطقه‌ای که اثری از ترافیک در آن نیست و مردم امکان جابجایی آسان، پیاده، با دوچرخه و یا به وسیله حمل و نقل عمومی را دارند و سیستم ترافیک شهری که آن را "موج سبز" نام‌گذاری کرده‌اند، طوری طراحی شده است که دوچرخه‌سواران در مسیر رفتوآمد به منزل و محل کار هرگز با چراغ قرمز برخورد نمی‌کنند. مردم در معرض آلودگی صوتی و آلودگی ناشی از دود نیستند و کودکان از گزند رانندگان پرسرعت و بی‌احتیاط در امان هستند و در سطح محله‌ها به صورت ایمن قدم می‌زنند و دوچرخه‌سواری می‌کنند. مردم در این مکان دارای هویت ویژه هستند و احساس غرور می‌کنند و در سطح منطقه باهم مشارکت دارند. ویژگی‌های این سناریو عبارت‌اند از: استانداردسازی سرانه‌های تجاری - اداری و مسکونی، متعادل‌سازی نقش فرا منطقه‌ای، کاهش مهاجرت‌پذیری، متعادل‌سازی تراکم جمعیت، توزیع متعادل جمعیت، اصلاح طرح‌های کالبدی، اصلاح سیاست اقتصادی، بهبود وضعیت تأسیسات و تجهیزات، بهبود بهداشت محیط، بهبود حمل و نقل، پویایی فضا، افزایش امنیت، افزایش بهداشت محیط، کاهش آلودگی صوتی، افزایش کیفیت جمع‌آوری زباله، افزایش لایروبی انهار و افزایش کیفیت آب شرب می‌باشد.

سناریو دوم (وضعیت خوب)

منطقه ۶ کلان شهر تهران، در افق ۱۴۲۰ با تنظیم و استانداردسازی سرانه‌های موجود و حذف اراضی با کاربری‌های مزاحم و یا نامتجانس با محیط شهری و ناهمانگ با عملکرد منطقه، مانند پادگان در محدوده شمال، ارتقاء کیفیت سکونت، تخصیص کاربری‌های فضای سبز، پارک عمومی، تأسیسات و تجهیزات شهری مناسب، فضاهای باز در سطح منطقه و اختصاص به فعالیت‌های منطقه‌ای - فرا منطقه‌ای بهویژه فضاهای گذران اوقات فراغت با غلبه بر فعالیت‌های گردشگری که با وجود پارک‌های مانند لاله و ساعی، در وضعیت نسبتاً مطلوب قرار دارد. استفاده از فناوری‌های نوین بر مدیریت شهری باعث کاهش هزینه‌ها و درآمد بالا شده است. از لحاظ اجتماعی با ایجاد سرزنشگی و نشاط جهت حفظ و پایداری ساکنان بومی، با تعادل در میزان جمعیت شناور، زندگی روزانه و شبانه در منطقه مشاهده می‌شود. جمعیت با منزلت در منطقه جذب شده و سرزنشگی در منطقه باعث پایداری ساکنان بومی شده است. استقرار بخش عمده‌ای از عناصر خدماتی پر تعامل در درون بافت‌های مسکونی امیرآباد، عباس‌آباد و تا حدی یوسف‌آباد وجود دارد. وجود پارکینگ و شبکه مترو و عدم ورود شبکه بزرگراهی به درون منطقه دیده می‌شود. ویژگی‌های این سناریو، تعادل در طرح‌های کالبدی، تعادل نسبی سیاست‌های اقتصادی، صرف هزینه کم در تأسیسات و تجهیزات، بهبود کیفیت بهداشت محیط، تعادل در حمل و نقل، تمرکز افراد با تحصیلات بالا، سرزنشگی، تمرکز متخصصین، سلامت نسبی افراد، اشتغال مناسب، تعادل نسبی ساخت و ساز، کاهش آلودگی هوا، تعادل نسبی اجاره‌ها، بهبود کیفیت معماری، بهبود کیفیت فضای سبز، ترافیک مناسب، تعادل نسبی تولید

زباله با میزان جمعیت، افزایش امنیت، آلودگی صوتی پایین، کیفیت جمع‌آوری مطلوب و کیفیت آب شرب قابل قبول می‌باشد.
سناریو سوم (وضعیت ضعیف)

وضعیت منطقه در افق ۱۴۲۰ با ادامه روال کنونی، کاهش سرانه مسکونی و افزایش سرانه اداری - تجاری و به‌تبع آن کمبود زیرساخت‌های شهری مناسب با نیازها و کمبود سرانه‌های مسکونی، آموزشی و فضای سبز اتفاق خواهد افتاد. معماری منطقه دیگر هیچ نوع مشخصه‌ای را تداعی نمی‌کند و درواقع سازمان فضایی و محیط کالبدی منطقه، احجامی مکعب، تک عملکردی، بدون دید و منظر و بدون سایر روش‌های مناسب، بدون نشانه و ازاین‌دست است که این خود نیز باعث نبود فضاهای شهر متناسب با نیازهای گروه‌های مختلف اجتماعی و توسعه سرانه فضای عمومی و فرهنگی می‌شود. اگر وضع روند موجود در آینده هم ادامه پیدا کند سبب از بین رفتن حیات شهری سالم و عدم توسعه پایدار در این محدوده می‌گردد. از ویژگی‌های این سناریو می‌توان تشدید مشکلات حمل و نقل، کاهش پویایی فضای تشدید مشکلات امنیتی، رواج اشتغال کاذب، تشدید مشکلات زیستی، تشدید مشکلات ساخت و ساز، تشدید مشکلات ناشی از دود، تشدید افزایش قیمت اجاره‌ها، تشدید مشکلات بصری، تشدید مشکلات فضای سبز، تشدید مشکلات ترافیکی، تشدید تولید زباله، تشدید مشکلات امنیتی، تشدید آلودگی صوتی، ناسالم بودن آب و... اشاره کرد.

سناریو چهارم (وضعیت بحرانی)

روال رشد کنونی وضعیت کلان‌شهر تهران و به‌تبع آن وضعیت منطقه ۶ حالت بحرانی به خود می‌گیرد و با بحران‌های زیست‌محیطی، کالبدی، اقتصادی، اجتماعی مواجه خواهد شد. با کاهش سرانه‌های مسکونی، شاهد افزایش بیش از حد سرانه‌های تجاری و توسعه شب مردگی این منطقه، (نواحی یک و پنج) شده و موجب مشکلات فراوانی برای پلیس، نیروهای امنیتی و سازمان‌های اجتماعی و مددکاری برای کترل و انجام وظایف خود در این مناطق می‌شود. شهرداری در این منطقه از ارائه خدمات به ساکنان منطقه عاجز هستند، ساخت و سازهای غیرمجاز و غیراستاندارد در منطقه وجود دارد و با توجه به گستردگی منطقه و پراکندگی ادارات و واحدهای تجاری در منطقه، فعالیت حمل و نقل عمومی به صورت شبانه‌روز مقدور نیست. ساکنان با کمبود پارکینگ مواجه هستند، امکان پیاده‌روی برای سالمندان و معلولین وجود ندارد. جذب مهاجران جویای کار از سایر نقاط با وجود مغایرت‌های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی، مطابقت و سازگاری با آن‌ها اغلب مشکلاتی را برای فرد و جامعه ایجاد می‌کند. مشکلاتی نظیر هویت زدایی از منطقه که خود باعث عدم تعلق به منطقه و عدم مشارکت اجتماعی ساکنان را در پی دارد، در این منطقه اتفاق افتاده است. عوامل ذکر شده نیز باعث ترک افراد بومی و طبقات اجتماعی و اقتصادی بالا، کاهش کارایی خدمات عمومی، افزایش هزینه‌های ایجاد نگهداری تأسیسات زیربنایی، هزینه بالای حمل و نقل و جابه‌جاوی در سطح منطقه، هزینه بالای درمان و امور پزشکی، هزینه تحصیل، پوشак، خوراک، مسکن، مسافرت، امکانات ورزشی و تفریحی و... شده است. انشاست زباله‌ها و عدم جمع‌آوری آن‌ها، جریان فاضلاب منازل در کوچه‌ها و عدم دفع بهداشتی آن، آلودگی‌های صوتی و آلودگی‌های هوا و غیره در این منطقه مشهود است. از ویژگی‌های این سناریو می‌توان بحران حباب قیمت زمین و مسکن، بحران آلودگی هوا، بحران اجاره‌ها، بحران کیفیت بصری، کاهش کیفیت فضای سبز، بحران مشکلات ترافیکی، مشکلات زیست‌محیطی، بحران مشکلات امنیتی و... را نام برد.

بحث

زیست پذیری شهری طی دهه‌های اخیر در چارچوب گفتمان پایداری و دیدگاه بوم‌شناسی مورد اقبال شهرشناسان و برنامه‌ریزان شهری قرار گرفته است. رشد سریع و شتابزده شهرها، تغییرات بنیادین در زندگی ساکنان بر جای گذاشته است و مسائل و مشکلات موجود در شهرها نشانگر عدم تحقق مشخصه‌های پایداری در آن‌ها است. بنابراین شاخص زیست

پذیری برای مطالعه آن‌ها بسیار حیاتی و مهم است. بررسی زیست پذیری شهری می‌تواند در شناسایی کمبودها و اقدامات جهت ارتقای زیست محیط زندگی ساکنان مثمر ثمر واقع شود. ازین‌رو، پژوهش حاضر شناسایی عوامل تأثیرگذار بر آینده زیست پذیری منطقه ۶ کلان شهر تهران و به دنبال آن تحلیل این عوامل برای ارائه سناریوهای مختلف در افق ۱۴۲۰ را مدنظر قرار داده است. پژوهش حاضر با تحقیق خزانی نژاد (۱۴۰۲) در ارائه متغیرهای تأثیرگذار در زیست پذیری هم‌راستا است. همچنین نتیجه این پژوهش با تحقیق علوی و همکاران (۱۴۰۰) در زیست پذیری پایین نواحی منطقه ۶ هم‌راستا است. نتایج تحقیق امدادی و همکاران (۱۴۰۱) در زنجان با یافته‌های این پژوهش در شاخص‌های تأثیرگذار بر زیست پذیری همسو است. بنابراین مدیریت شهری، برای ایجاد شهری زیست‌پذیر و با کیفیت زندگی بالا باید به تقویت شاخص‌های مؤثر در ارتباط با منطقه مذکور پردازند.

نتیجه‌گیری

مهم‌ترین متغیرها و شاخص‌های تأثیرگذار در تحقق زیست پذیری منطقه ۶ کلان شهر تهران پس از مطالعه و بررسی اسناد و اطلاعات، در مرحله اول ۶۰ عامل در مرحله دوم ۳۳ عامل و در مرحله سوم نیز بدون تغییر ۳۳ عامل به‌وسیله نرم‌افزار میکمک مورد تحلیل قرار گرفتند. در نهایت بر اساس نظر و امتیاز خبرگان و کارشناسان، ۲۴ عامل کلیدی و ۹ پیشran مؤثر شناسایی شده‌اند. متغیرهای تأثیرگذار که کلیدی‌ترین عوامل مؤثر در زیست پذیری منطقه مذکور می‌باشند شامل؛ تأسیسات و تجهیزات شهری، وجود طرح‌های ویژه کالبدی و سیاست‌های کلان اقتصادی هستند که از تأثیرگذاری بیشتری برخوردارند و به عنوان عوامل اصلی تعیین کننده رفتار سیستم می‌باشند. همچنین نتایج پژوهش حاضر با تحقیق علوی و همکاران هم‌راستا بوده و زیست پذیری پایین منطقه موردمطالعه را نشان می‌دهد. چشم‌انداز آینده منطقه موردمطالعه برای ۱۴۲۰ بر اساس یافته‌های تحقیق در قالب ۴ سناریو به ترتیب سناریو اول (وضعیت سبز)، سناریو دوم (وضعیت خوب)، سناریو سوم (وضعیت ضعیف) و سناریو چهارم (وضعیت بحرانی) تدوین شد. در سناریوی اول نیروهای پیشran که عبارت‌اند از: افزایش سرانه‌های تجاری - اداری، کاهش سرانه‌های مسکونی، نقش فرا منطقه‌ای، مهاجرت‌پذیری و تراکم جمعیت؛ سرانه‌ها استاندارد سازی شده و نقش فرا منطقه‌ای متعادل و مهاجرت و تراکم جمعیت کاهش پیدا کرده است. بنابراین در نخستین سناریو برای آینده‌پژوهی زیست پذیری منطقه ۶ تهران در افق ۱۴۲۰، نیروهای پیشran به صورت متعادل و منطقی بر عوامل کلیدی در سطح منطقه تأثیر می‌گذارند و سیاست‌های توسعه پایدار شهری ادامه خواهد یافت. از جمله ویژگی‌های سناریو دوم عبارت‌اند از: تعادل در طرح‌های کالبدی، تعادل نسبی سیاست‌های اقتصادی، صرف هزینه کم در تأسیسات و تجهیزات، بهبود کیفیت بهداشت محیط، تعادل در حمل و نقل، تمرکز افراد با تحصیلات بالا، سرزنشگی، تمرکز متخصصین، سلامت نسبی افراد، اشتغال مناسب و... که با تنظیم و استاندارد سازی سرانه‌های موجود و حذف کاربری‌های مزاحم و یا نامتجانس با محیط شهری، منطقه در وضعیت نسبتاً مطلوب قرار خواهد گرفت. اگر وضع موجود در آینده هم ادامه پیدا کند سبب از بین رفتن حیات شهری سالم و عدم توسعه پایدار در این محدوده می‌گردد. بنابراین در سناریوی سوم وضعیت منطقه از نظر زیست پذیری ضعیف خواهد بود. از ویژگی‌های این سناریو می‌توان به تشدييد مشکلات حمل و نقل، کاهش پویایی فضاء، تشدييد مشکلات امنيتي، رواج اشتغال کاذب، تشدييد مشکلات زبستي، تشدييد مشکلات ساخت و ساز، تشدييد مشکلات ناشي از دود، تشدييد افزایش قيمت اجاره‌ها و... اشاره کرد. سناريوی چهارم وضعیت بحرانی برای منطقه را نشان می‌دهد که با بحران‌های مختلف اجتماعي، اقتصادي، زیستمحيطي و کالبدی مواجه خواهد شد. نیروهای پیشran در اين سناريو، تخليه ساكنان قدیمي منطقه، افزایش سرانه‌های تجاری - اداري، سياسی شدن منطقه و

مهاجرت افراد بومی و انفجار جمعیتی می‌باشد.

حامی مالی

این اثر حامی مالی نداشته است.

سهم نویسنده‌گان در پژوهش

نویسنده‌گان در تمام مراحل و بخش‌های انجام پژوهش سهم برابر داشتند.

تضاد منافع

نویسنده‌گان اعلام می‌دارند که هیچ تضاد منافعی در رابطه با نویسنده‌گی و یا انتشار این مقاله ندارند.

تقدیر و تشکر

نویسنده‌گان از همه کسانی که در انجام این پژوهش به ما یاری رساندند، بهویژه کسانی که کار ارزیابی کیفیت مقالات را انجام دادند، تشکر و قدردانی می‌نمایند.

منابع

انتصاری، فرناز؛ ستارزاده، داریوش؛ بلیلان، لیدا و عبداللهزاده، اکبر. (۱۴۰۱). ارزیابی پیشرانهای حیاتی مؤثر بر کیفیت زندگی شهری با رویکرد آینده‌پژوهی در کلان‌شهرهای ایران (نمونه موردی: کلان‌شهر تبریز). *مطالعات جامعه‌شناسی*، ۱۵(۵۷)، ۱۹۷-۲۱۶.

[doi: 10.30495/jss.2022.1946793.1418](https://doi.org/10.30495/jss.2022.1946793.1418)

ابدالی، حاتمی‌نژاد؛ زنگنه شهرکی، پوراحمد و سلمانی، محمد. (۱۴۰۱). تحلیل شاخص‌های تاب‌آوری شهری در برابر مخاطره سیل با رویکرد آینده‌پژوهی (مورد مطالعه: شهر خرم‌آباد). *دوفصلنامه آینده‌پژوهی/یران*، ۱(۷)، ۲۶-۱۷.

[doi: 10.30479/JFS.2022.16142.1327](https://doi.org/10.30479/JFS.2022.16142.1327)

برزگر، صادق؛ حیدری، تقی و ابرارلو، علیرضا. (۱۳۹۸). تحلیل سکونتگاه‌های غیررسمی با رویکرد زیست‌پذیری (مورد مطالعه: محلات غیررسمی شهر زنجان). *فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای*، ۹(۳۳)، ۱۳۷-۱۵۲.

[doi: 10.1001.1.22516735.1398.9.33.10.3](https://doi.org/10.1001.1.22516735.1398.9.33.10.3)

پیری، فاطمه؛ ملکی، سعید و عابدی، زهرا. (۱۴۰۰). شناسایی عوامل مؤثر بر زیست‌پذیری شهری با رویکرد مدل‌سازی ساختاری - تفسیری ISM (نمونه موردی: شهر ایلام). *محله جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای*، ۱۹(۱)، ۵۳-

[doi: 10.1001.1.20081391.1400.19.1.3.0.87](https://doi.org/10.1001.1.20081391.1400.19.1.3.0.87)

پیوسته‌گر، یعقوب و مرادی، الهه. (۱۴۰۱). سنجش زیست‌پذیری محلات شهری در راستای توسعه پایدار (مطالعه موردی: شهر یاسوج). *فصلنامه برنامه‌ریزی و آمایش فضای شهری*، ۲۶(۲)، ۱۰۰-۱۲۶.

[doi: 10.2022/hmsp.26.2.5](https://doi.org/10.2022/hmsp.26.2.5)

ثاقبی، محمد؛ مافی، عزت‌الله و وطن‌پرست، مهدی. (۱۴۰۱). ارزیابی و سنجش زیست‌پذیری شهری و عوامل مؤثر بر آن (مورد مطالعه شهر بجنورد). *نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی*، ۲۲(۶۷)، ۳۳۵-۳۵۰.

[doi: 10.52547/jgs.22.67.335](https://doi.org/10.52547/jgs.22.67.335)

خزاعی‌نژاد، فروغ؛ بیگی، سکینه و وثوقی، عاطفه گلیان. (۱۴۰۰). ارزیابی نقش میانجی هویت در مفهوم زیست‌پذیری با استفاده از مدل‌سازی معادلات ساختاری (مطالعه موردی: بخش مرکزی شهر بجنورد). *محله جغرافیا و توسعه فضای شهری*، ۸(۲)، ۱۵۹-

[doi: 10.1001.1.25383531.1400.8.2.8.4.143](https://doi.org/10.1001.1.25383531.1400.8.2.8.4.143)

حضرلو، آرام و عابدینی، اصغر. (۱۴۰۱). مطالعه تطبیقی زیست‌پذیری در بافت جدید و قدیمی شهرها (نمونه موردی: شهر ارومیه).

نشریه علمی مطالعات شهری، ۱۱(۴۲)، ۳۵-۴۸.

[doi: 10.34785/J011.2022.107.48-35](https://doi.org/10.34785/J011.2022.107.48-35)

خاتون‌آبادی، سید احمد و راست‌قلم، مهدی. (۱۳۹۰). سنجش ارکان چهارگانه گردشگری روستایی با استفاده از تکنیک سوات (مطالعه موردی: روستاهای هدف گردشگری استان چهارمحال و بختیاری). *نشریه اقتصاد و کشاورزی*، ۲۵(۳)، ۳۰-۳۳۸.

- دارایی، نصیبیه. (۱۳۹۶). تحلیل و بررسی بافت فرسوده بخش مرکزی شهر کرمانشاه از منظر زیست پذیری. پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، به راهنمایی محمد سلیمانی و سیمین توپایی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه خوارزمی تهران.
- زیاری، کرامت الله و دستیار، فاطمه. (۱۴۰۱). تبیین وضعیت زیست پذیری کلان شهر تهران در دوران پساکرونا با رویکرد آینده پژوهی. [doi: 10.30479/JFS.2022.15984.1312](https://doi.org/10.30479/JFS.2022.15984.1312) ۶۳-۶۷
- دانشگاه بین المللی امام خمینی، ۷ (۱)، ۶۳-۶۷. [doi: 10.30479/JFS.2022.15984.1312](https://doi.org/10.30479/JFS.2022.15984.1312)
- زیاری، کرامت الله؛ حاتمی، احمد و صفرپور، ابوالحسن. (۱۴۰۰). ارزیابی ابعاد و مؤلفه های زیست پذیری در نواحی شهری با رویکرد توسعه پایدار نمونه موردی نواحی شهر خرم آباد. *فصلنامه چشم انداز شهرهای آینده*، ۲(۲)، ۳۳-۵۰.
- سلیمانی مهرنجانی، محمد؛ توپایی، سیمین؛ رفیعیان، مجتبی؛ زنگانه، احمد و خزاعی نژاد، فروغ. (۱۳۹۵). زیست پذیری شهری: مفهوم، اصول، ابعاد و شاخص ها. *پژوهش های جغرافیای برنامه ریزی شهری*، ۴(۱)، ۵۰-۲۷. [doi: 10.22059/JURBANGE.2016.58120](https://doi.org/10.22059/JURBANGE.2016.58120)
- سasan پور، فرزانه؛ علیزاده، سارا و اعرابی مقدم، حوریه. (۱۳۹۷). قابلیت سنجی زیست پذیری مناطق شهری ارومیه با مدل RALSPI. *نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی*، ۱۸(۴۸)، ۲۴۲-۲۵۸.
- صفاری عیسی لو، فاطمه و نظمفر، حسین. (۱۴۰۲). سنجش زیست پذیری محلالات شهری با تأکید بر بعد زیست محیطی (مطالعه موردی منطقه ۳ شهر اردبیل). *مطالعات علوم محیط‌زیست*، ۸(۱)، ۶۲۲۸-۶۲۲۰. [doi: 10.22034/JESS.2022.367177.1897](https://doi.org/10.22034/JESS.2022.367177.1897)
- قنبری، محمد؛ اجزاء شکوهی، محمد و رهمنا، محمدرحیم. (۱۴۰۰). تحلیلی بر زیست پذیری شهری با تأکید بر شاخص مسکن (مطالعه موردی: کلان شهر مشهد). *مجله جغرافیا و توسعه فضای شهری*، ۸(۱)، ۱۰۱-۱۲۱.
- علوی، سیدعلی؛ صمدی، محمد و بناری، سجاد. (۱۴۰۰). سنجش و رتبه‌بندی میزان زیست پذیری محلالات شهری (نمونه موردی محلات منطقه ۶ شهر تهران). *فصلنامه پژوهش های جغرافیای اقتصادی*، ۲(۴)، ۵۱-۶۳. [doi: 10.20101.1.27173747.1400.2.2.4.2](https://doi.org/10.20101.1.27173747.1400.2.2.4.2)
- عادلی، زینب و حمزه‌ای، سیمین. (۱۴۰۲). سنجش میزان زیست پذیری در بافت های از پیش طراحی شده و خودرو شهر قزوین با استفاده از تکنیک فرایند تحلیل سلسه مراتبی (نمونه موردی: محله های میتو در و غیاث آباد). *اندیشه راهبردی شهرسازی*، ۱(۲): ۱۵-۲۸. [doi: 10.30479/UST.2023.18311.1110](https://doi.org/10.30479/UST.2023.18311.1110)
- کرکه‌آبادی، زینب و بهروزی، حمزه. (۱۴۰۱). بررسی و تحلیل مؤلفه های زیست پذیری شهری در راستای توسعه پایدار (مورد پژوهی: قائم شهر). *فصلنامه علمی پژوهش و برنامه ریزی شهری*، ۱۳(۵۱)، ۲۱۵-۲۲۸.
- مرکز آمار ایران (۱۳۹۵). سرشماری عمومی نفوس و مسکن.
- مهره کش، ریحانه و صابری، حمید. (۱۴۰۱). شناسایی شاخص های مؤثر در زیست پذیری مناطق شهری (مطالعه موردی مناطق ۱، ۵ و ۸ شهرداری اصفهان). *جغرافیا و توسعه فضای شهری*، ۹(۲)، ۱-۱۶. [doi: 10.22067/jgusd.2021.47296.0](https://doi.org/10.22067/jgusd.2021.47296.0)
- موسوی، میرنجد؛ جهانگیرزاده، جواد؛ بایرامزاده، نیما؛ شهسوار، امین و امیدوار، سجاد. (۱۴۰۲). تحلیلی بر وضعیت زیست پذیری در محیط های شهری (مطالعه موردی: محله کوی سالار ارومیه). *فصلنامه برنامه ریزی و توسعه محیط شهری*، ۳(۱۱)، ۱-۱۸.
- doi: 10.30495/JUEPD.2023.1984805.1184
- محلجوی، مهرداد؛ خادم‌الحسینی، احمد؛ صابری، حمید و رحمتی، صفر قائد. (۱۴۰۰). ارزیابی عوامل مؤثر بر زیست پذیری شهری در سکونتگاه های غیررسمی (مطالعه منطقه ۱۴ شهر اصفهان). *فصلنامه جغرافیا و مطالعات محیطی*، ۱۰(۴۰)، ۷-۲۰. [doi: 10.20087845.1400.10.40.1.9](https://doi.org/10.20087845.1400.10.40.1.9)
- هاشمی، بهروز، سasan پور، فرزانه؛ موحد، علی و فضیحی، حبیب‌الله. (۱۴۰۲). تحلیل تأثیر سازمان فضایی بر زیست پذیری هسته های حیاتی کلان شهر کرج. *تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی*، ۷۱(۲۳)، ۱-۲۰.
- [doi: 10.61186/jgs.23.71.1](https://doi.org/10.61186/jgs.23.71.1)

References

- Asongu, SA., Agboola, M.O., Alola, A.A., & Bekun, F.V. (2020). The criticality of growth, urbanization, electricity and fossil fuel consumption to environment sustainability in Africa. *Science of the Total Environment*, 4(712), 1-35. [doi: 10.1016/j.scitotenv.2019.136376](https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2019.136376)

- Adeli, Z., & Hamzeieha, S. (2023). Measuring the livability level in the pre-designed spontaneous of Qazvin city using the hierarchical analysis process technique (case study: Minoodar and Ghiyasabad neighborhoods). *Urban Strategic Thought*, 1(2), 15-28. doi:10.30479/ust.2023.18311.1110 [In Persian].
- Abdali, Y., Hataminejad, H., Zanganeh Shahraki, S., Pourahmad, A., & Salmani, M. (2022). Analysis of Urban Resilience Indicators against Flood Risk with a Futuristic Approach (A Case Study of Khorramabad). *Journal of Iran Futures Studies*, 7(1), 1-26. doi: 10.30479/jfs.2022.16142.1327 [In Persian].
- Alavi, S. A., Samadi, M., & Banari, S. (2021). Measuring and rating the rate of Livability of urban neighborhood (Case Study of Region 6 in Tehran). *Journal of Economic Geography Research*, 2(4), 51-63. Doi: 20.1001.1.27173747.1400.2.2.4.2. [In Persian].
- Barzegar, S., Heydari, T., & Anbarlou, A. (2018). Analysis of environmental sustainability in rural areas (Case study: central part of Behshahr city). *Journal of Regional Planning*, 12(47), 243-258. doi: 10.30495/JZPM.2022.5375 [In Persian].
- Bettencourt, L.M. (2020). Urban growth and the emergent statistics of cities. *Science Advances*, 6(34), 8812. doi: 10.1126/sciadv.aat8812
- Bennett, R.O., Biggs, P., Peterson, T., McPhearson, A.V., Norstorm, P., Olsson, R., Preiser, C., Raudsepp- H., & Vervoort, J.M. (2018). *Seeds of the future in the present: exploring pathways for navigating towards “Good” Anthropocenes*. Cambridge University Press. doi.org/10.1017/9781316647554.018
- Evans, P. (2002). *Livable Cities? “Urban Struggles for Livelihood and Sustainability University of California Press Ltd”*: USA, 290. <https://doi.org/10.1086/378971>
- Entesari, F., Sattar zadeh, D., Bililan, L., & Abdullahzadeh, A. (2023). Evaluation of vital drivers affecting the quality of urban life with a Futures studies approach in metropolitan areas of Iran (Case study: Tabriz metropolis). *sociological studies*, 57(15), 197-216. Doi:10.30495/jss.2022.1946793.1418 [In Persian].
- Ghanbari, M., Ajzae Shokuhi, M., Rahnam, M. R., & Kharazmi, O. A. (2021). The Analysis of Urban Livability with Emphasis on Housing Indicator (Case Study: Mashhad Metropolis). *Geography and Urban Space Development*, 8(1), 101-121. doi: 10.22067/jgusd.2021.44445.0. [In Persian].
- Geng, Y., Fujita, T., Bleischwitz, R., Chiu, A., & Sarkis, J. (2019). Accelerating the Transition to Equitable, Sustainable, and Livable Cities: Toward Post-Fossil Carbon Societies. *Journal of Cleaner Production*, 239, 1-9. doi:10.1016/j.jclepro.2019.118020
- Hashemi, B., sasanpor, F., movahed, A., & Fasihi, H. (2023). Analysis of the impact of space organization on the viability of the Karaj metropolitan core. *Journal of Geographical Sciences* 2023; 23(71), 1-20. doi:10.61186/jgs.23.71.1. [In Persian].
- Iran Statistics Center. (2015). General Population and Housing Census. Iran Statistics Center. [In Persian].
- Karkehabadi, Z., & Behroozi, H. (2023). Investigation and analysis of urban livability for sustainable development (Case study: Ghaemshahr).13(51), 215-228. doi: 10.30495/jupm.2021.24622.3483 [In Persian].
- Khezerlou, A., & Abedini, A. (2022). A comparative study of livability in new and old parts of the cities (Case Study: Urmia city). *Motaleate Shahri*, 11(42),35-48. doi: 10.34785/J011.2022.107 [In Persian].
- Mahlouji, M., Khademlhosseiny, A., Saberi, H., & Ghaed rahmati, S. (2022). Assessing the factors affecting urban livability in informal settlements, study of Zone 14 of Esfahan. *Journal of Geography and Environmental Studies*, 10(40), 7-20. Doi: 20.1001.1.20087845.1400.10.40.1.9 [In Persian].
- Mohrekesh, R., & saberi, H. (2022). Identifying the Effective Indicators of Urban Livability (Case Study of Areas 1, 5 and 8 of Isfahan Municipality). *Geography and Urban Space Development*, 9(2), 1-16. doi: 10.22067/jgusd.2021.47296.0 [In Persian].
- Mousavi, M., Jahangirzadeh, J., Bayramzadeh, N., Shahsawar, A., and Amanfarfar, S. (1402). An analysis of the livability situation in urban environments (case study: Koi Salar neighborhood

- of Urmia). *Urban Environment Planning and Development Quarterly*, 3(11), 1-18. [Doi:10.30495/juepd.2023.1984805.1184](https://doi.org/10.30495/juepd.2023.1984805.1184). [In Persian].
- piri, F., Maleki, S., & Abedi, Z. (2021). Identifying the Factors Affecting the Urban Livability with Structural-Interpretative Modeling Approach (Case Study: Ilam City). *Journal of Geography and Regional Development*, 19(1), 87-53. [doi:10.22067/jgrd.2021.48827.0](https://doi.org/10.22067/jgrd.2021.48827.0). [In Persian].
- Payvastegar, Y., & Moradi, E. (1401). Measuring the livability of urban areas in the direction of sustainable development (case study: Yasouj city). *Spatial Planning and Design Quarterly*, 26(2): 100-126. [Doi:10.2022/hsmsp.26.2.5](https://doi.org/10.2022/hsmsp.26.2.5) [In Persian].
- Rafee Majid, M., Pampanga, D.G., Zaman, M., Noradila, R., Medugu, I.N., & Amer, M.S. (2020). Urban livability indicators for secondary cities in ASEAN Region. *Journal of the Malaysian Institute of Planners*, 18(2), 261-272. [doi:10.21837/pm.v18i13.791](https://doi.org/10.21837/pm.v18i13.791)
- saffari, F., & nazmfar, H. (2023). Measuring the livability of urban areas with an emphasis on the environmental dimension (case study of district 3 of Ardabil city). *Journal of Environmental Science Studies*, 8(1), 6220-6228. [doi: 10.22034/jess.2022.367177.1897](https://doi.org/10.22034/jess.2022.367177.1897) [In Persian].
- Sasanpour, F., Movahhed, A., & Latifi, O. (2017). Analysis of Capability Livability in Ahvaz Metropolis Areas. *Journal of Urban Social Geography*, 4(1), 23-44. [doi: 10.22103/juas.2017.1939](https://doi.org/10.22103/juas.2017.1939) [In Persian].
- soleimani Mehrenjani, M., Tavallai, S., Rafieian, M., Zanganeh, A., & khazaei Nezhad, F. (2016). Urban livability: the concept, principles, aspects and parameters. *Geographical Urban Planning Research*, 4(1), 27-50. [doi: 10.22059/jurbangeo.2016.58120](https://doi.org/10.22059/jurbangeo.2016.58120) [In Persian].
- Saghebi, M., mafi, E., & Watanparast, M. (2022). Evaluation and measurement of urban viability and factors affecting it (case study of Bojnourd city). *Journal of Geographical Sciences*, 22(67), 335-350. [Doi;10.52547/jgs.22.67.335](https://doi.org/10.52547/jgs.22.67.335) [In Persian].
- Tolfo, G., & Doucet, B. (2022). *Livability for whom? Planning for livability and gentrification of memory in vancouver*, 123. doi.org/10.1016/j.cities.2022.103564
- Vincent Ikejiaku, B. (2025). The Capability Approach and Actualising the Sustainable Development goals. Published by Routledge.342.
- Von Briel, F., Recker, J., Selander, L., & Hukal, p. (2021). Researching digital entrepreneurship: Current issues and suggestions for future directions. *Communications of the Association for Information Systems*, 48(33), 284-304. [DOI:10.17705/1CAIS.04833](https://doi.org/10.17705/1CAIS.04833)
- Zhan, D., Kwan, M. P., Zhang, W., Fan, J., Yu, J., & Dang, Y. (2018). Assessment and determinants of satisfaction with urban livability in China. *Cities*, 79(2), 92–101. [Doi: 10.1016/j.cities.2018.02.025](https://doi.org/10.1016/j.cities.2018.02.025)
- Ziari, K., & Dastyar, F. (2022). Explaining the Livability of Tehran Metropolis in the Post-Corona Era Using Futuristic Approach. *Journal of Iran Futures Studies*, 7(1), 27-63. [doi: 10.30479/jfs.2022.15984.1312](https://doi.org/10.30479/jfs.2022.15984.1312). [In Persian].
- zayyari K, hatami A, safarpoor A. Evaluation of dimensions and components of livability in urban areas with sustainable development approach (Case study of Khorramabad urban areas). JFCV 2021; 2 (2):33-50. [In Persian].